

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/97/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916204515
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5916204515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobkyne: W. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. B. XXX/X, XXX XX S., právne zastúpená JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou, so sídlom kancelárie Madačova 7, 034 01 Ružomberok, IČO: 42 221 340, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v spore o zaplatenie sumy 1.067,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 7.12.2016 č.k. 9Csp/27/2016-48, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.067,54 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň rozhodol, že žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku súd prvej inštancie popísal zistený skutkový stav a v súvislosti s právnym posúdením veci ďalej konštatoval, že po oboznámení sa so skutkovými tvrdeniami žalobkyne podporenými listinnými dôkazmi, ktoré súd oboznámil na pojednávaní, ako aj pripojenými spismi tunajšieho súdu sp.zn. 4Er/68/2008, 2Er/934/2014 a 2C/141/2015, ktorých pripojenie a oboznámenie navrhla žalobkyňa, vyhodnotiac skutkové tvrdenia žalovaného, dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom. Žalobkyňa v právnom postavení dlžníka uzatvorila so žalovaným v právnom postavení veriteľa dňa 25.05.2006 Zmluvu o úvere č. 5500516, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 331,93 eur, ktorý sa žalobkyňa ako dlžníčka zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 1.640,-Sk mesačne počnúc od 17.06.2006 a zároveň sa zaviazala uhradiť poplatok vo výške 321,31 eur. V ten istý deň došlo medzi žalobkyňou a žalovaným k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky veriteľa z predmetnej zmluvy o úvere. Pohľadávka žalovaného voči žalobkyni bola predmetom rozhodcovského konania Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, sp.zn. SR 6559/07, v ktorom predmetný rozhodcovský súd rozsudkom sp.zn. SR 6559/07 zo dňa 26.09.2007 uložil žalovanému (v súdnej veci žalobkyni) povinnosť zaplatiť žalobcovi (v súdnej veci žalovanému) sumu 11.780,-Sk, (t.j. 391,02 eur) spolu s 0,25 % úrokom z omeškania denne zo sumy 11.480,-Sk, (t.j. 381,07 eur) od 17.04.2007 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 4.036,-Sk (t.j. 133,92 eur), a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu prebiehalo na tunajšom súde exekučné konanie pod sp.zn. 4Er/68/2008, ktoré skončilo zastavením exekúcie na základe uznesenia tunajšieho súdu č.k. 4Er/68/08-23 zo dňa 24.03.2010. V odôvodnení

predmetného uznesenia tunajší súd konštatoval, že exekúcia v predmetnej veci sa vykonáva na základe rozhodnutia, ktoré priznáva zákonom nedovolené plnenie, keď rozhodcovský súd vôbec neskúmal to, či medzi účastníkmi nejde o spotrebiteľský vzťah a opomenutím tejto skutočnosti tak vydal rozhodnutie, ktoré je v rozpore s normami spotrebiteľského práva. Exekučný súd súčasne v predmetnom rozhodnutí poukázal na to, že z exekučného titulu nie je zároveň možné zistiť, aká časť priznanej istiny pripadá na nesplatený úver a aká časť na poplatok za jeho poskytnutie, keď pri absencii RPMN je predmetný úver bez poplatkov. Predmetné uznesenie tunajšieho súdu bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 9CoE/115/2011, 9CoE/116/2011-54 zo dňa 30.05.2011, v ktorom sa odvolací súd stotožnil so závermi prvostupňového súdu, pričom poukázal na to, že práve tým, že rozhodcovská doložka bola v zmluve o úvere vopred daná, nebola účastníkmi zmluvy o úvere osobitne dojednaná a rozhodcovský rozsudok nezohľadnil normy spotrebiteľského práva, postupoval prvostupňový súd správne, keď podľa § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v spojení s § 57 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu zastavil. Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2Er/934/2014 mal súd preukázané, že žalovaný v postavení oprávneného podal na podklade vyššie špecifikovaného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu návrh na vykonanie exekúcie, pričom súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v uvedenej exekučnej veci zamietol z dôvodu neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky konania, t.j. existencie prekážky rozhodnutej veci, a to uznesením č.k. 2Er/934/2014-18 zo dňa 08.01.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.02.2015 a následne exekučné konanie uznesením č.k. 2Er/934/2014-28 zo dňa 15.06.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.07.2015 zastavil. Zo žiadosti o zrážky zo mzdy zo dňa 27.11.2013 mal súd preukázané, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne, t.j. spoločnosť Kaufland Slovenská republika v.o.s. o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne, a zasielanie týchto zrážok na účet žalovaného, a to na základe dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 25.05.2006, keď na podklade predmetnej žiadosti boli v mesiacoch február 2014 až máj 2015 vykonané zamestnávateľom žalobkyne zo mzdy žalobkyne zrážky v celkovej výške 1.067,54 eur, keď z listu spoločnosti Kaufland zo dňa 29.10.2014 mal súd preukázané, že zamestnávateľ vykonával predmetné zrážky zo mzdy nie na základe exekúcie, ale na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 25.05.2006. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2C/141/2015-118 zo dňa 22.02.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/175/2016-148 zo dňa 30.06.2016 súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 25.05.2006 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že žaloba v súdnej veci je v celom rozsahu dôvodná, keď v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne na základe neplatného dohody o zrážkach zo mzdy a teda je povinný žalobkyňi vydať všetko, čím sa týmto úkonom na úkor žalobkyne obohatil. Z prehľadu zrážok zo mzdy žalobkyne, ktorý nebol v konaní žalovaným nijakým spôsobom spochybnený jednoznačne vyplynulo, že v mesiacoch február 2014 až máj 2015 boli z jej mzdy vykonané zrážky v celkovej výške 1.067,54 eur. Pokiaľ žalovaný argumentuje, že k prejednaniu sporu bránila procesná podmienka konania, t.j. prekážka rozhodnutej veci, súd sa s týmto názorom nestotožnil, keď poukazuje na to, že žalobkyňa sa v spore domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo tým, že žalovaný si uplatnil svoje právo na vykonanie zrážok zo mzdy žalobkyne na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy. Pokiaľ žalovaný argumentuje existenciou vyššie špecifikovaného rozhodcovského rozsudku, súd poukazuje na to, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol ako exekučný titul preskúmaný v exekučných konaniach vedených na tunajšom súde pod sp.zn. 4Er/68/2008, v ktorom bola exekúcia zastavená z dôvodu, že bola vykonávaná na základe rozhodnutia, ktoré priznával zákonom nedovolené plnenie, a preto nebola žalovanému ohľadne nárokov priznaných predmetným exekučným titulom priznaná právna ochrana. Navyše súd poukazuje na nekalé správanie sa žalovaného, ktorý napriek tomu, že mu nebola poskytnutá ochrana vo vyššie uvedenom exekučnom konaní sa snažil (a čiastočne aj úspešne) využiť inštitút zabezpečenia pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy a takýmto spôsobom (obchádzajúc výsledky exekučného konania) uspokojiť (a to opätovne v rozpore so zákonom) svoje nároky z predmetnej zmluvy o úvere. Nie bez významu nie je tvrdenie žalobkyne, že ona žalovanému istinu úveru dňa 06.06.2014 uhradila, keď žalovaný toto tvrdenie v konaní nijakým spôsobom nespochybnil. S poukazom na vyššie uvedené súd potom žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalovanej, ktorá mala úspech vo veci v plnom rozsahu podľa § 255 ods. 1 CSP plnú náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý namietal, že súd prvého stupňa rozsudok nedostatočne odôvodnil, čím odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, taktiež vytýkal, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný zotrval na

svojom tvrdení, že predmetná zmluva nie je spotrebiteľskou zmluvou a naďalej zotrval aj na námietke premlčania. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu, ktorá uviedla, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny, dostatočne a jasne odôvodnený a navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Ďalej uviedla, že okresný súd správne vyhodnotil, že išlo o spotrebiteľský vzťah, poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola súdom v inom súdnom konaní právoplatne vyhlásená za neplatnú, a teda bol daný právne základ žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Taktiež poukázala na to, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s otázkou, že nárok uplatnený žalobou, nie je premlčaný.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z.z. - ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaný, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu podaného odvolania vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. Podmienky prípustnosti a zároveň dôvodnosti odvolania odvolací súd postupujúci v súlade s ust. § 470 ods. 1 CSP (už podľa tohto zákona, ktorý nadobudol účinnosť až po začatí odvolacieho konania) posúdil podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva zo základných princípov CSP a to z princípu spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1,2 CSP) a z princípu ústavného konformného a eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

10. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli

spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

11. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie v súvislosti s odvolacími dôvodmi žalovaného, odvolací súd je toho názoru, že námietka premlčania neobstojí, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Ružomberok v konaní č.k. 2C/141/2015-118, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/175/2016-148 dňa 4.8.2016 a vykonateľnosť 9.8.2016, bola súdom určená dohoda o zrážkach zo mzdy za neplatnú, na čo žalobkyňa následne podala na súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorým sa z neplatného právneho úkonu žalovaný obohatil na jej úkor, t.j. svoj nárok uplatnila v zákonom stanovenej lehote, skôr, ako bolo vo veci právoplatne rozhodnuté súdom v stanovenej lehote. Skôr, ako bolo vo veci právoplatne rozhodnuté súdom, tak ani urobiť nemohla. Jednotlivé dátumy, ktoré uvádza žalovaný ako zásadné pre posúdenie premlčania, postrádajú logickú súvislosť a nie je zrejmé, čo takouto argumentáciou žalovaný sleduje. Argumentácia žalovaného v tomto smere je zavádzajúca, účelová a námietka premlčania vznesená žalovaným je aj v rozpore s dobrými mravmi

12. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu (odvolateľ úspech nemal), a preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O samotnej výške náhrady trov rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)